

Lieta C-116/24**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2024. gada 12. februāris

Iesniedzējtiesa:

Curtea de Apel Pitești (Pitești apelācijas tiesa, Rumānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 28. novembris

Prasītājs:

Porcellino Grasso SRL

Atbildētājas:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (Lauksaimniecības un lauku attīstības ministrija, Rumānija)

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (Aģentūra lauku investīciju finansēšanai, Rumānija)

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură (Lauksaimniecības maksājumu un intervences aģentūra, Rumānija)

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (Lauksaimniecības maksājumu un intervences aģentūra – Vilčas apgabala centrs, Rumānija)

Pamatlietas priekšmets

Prasība atcelt administratīvo aktu, ko iesniedza prasītājs *Porcellino Grasso SRL* pret atbildētājām *Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale* (Lauksaimniecības un lauku attīstības ministrija, Rumānija; turpmāk tekstā arī – “MADR”), *Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale* (Aģentūra lauku investīciju finansēšanai, Rumānija, turpmāk tekstā arī – “AFIR”), *Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură* (Lauksaimniecības maksājumu un intervences aģentūra, Rumānija,

turpmāk tekstā arī – “APIA”), *Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean Vâlcea* (Lauksaimniecības maksājumu un intervences aģentūra – Vilčas apgabala centrs, Rumānija).

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 267. pantu iesniegtais lūgums interpretēt, pirmkārt, LESD 288., 291. un 297. pantu, Regulas Nr. 1974/2006 9. panta 3. punktu un Regulas Nr. 1698/2005 18. un 19. pantu, kā arī Savienības tiesību principu, saskaņā ar kuru Eiropas Komisijas lēmums rada tiesiskās sekas līdz tā atcelšanai; otrkārt, [tiek lūgtas] norādes par prejudiciāla nolēmuma ievērošanu saistībā ar Vispārējās tiesas spriedumu līdzīgā lietā par prasību atcelt Komisijas lēmumu un, treškārt, norādes par valsts atbildības principa piemērošanu.

Prejudiciālie jautājumi

a) Vai LESD 288., 291. un 297. panta tiesību normas, kā arī (Savienības) tiesību princips, saskaņā ar kuru Eiropas Komisijas lēmums rada tiesiskās sekas līdz tā atcelšanai – kā šis princips ir nostiprināts (Tiesas) spriedumos lietās C-245/92 P (*Chemie Linz/Komisija*), C-475/01 (*Komisija/Griekija*), C-362/14 (*Schrems*), C-533/10 (*CIVAD*), 314/85 (*Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost*), C-644/17 (*Eurobolt*), C-199/06 (*CELF un Ministre de la Culture et de la Communication*) – un Regulas Nr. 1974/2006 9. panta 3. punkts un Regulas Nr. 1698/2005 18. un 19. pants nepieļauj Rumānijas valsts iestāžu praksi pieņemt iekšējos aktus, kuri ir pretrunā Komisijas Īstenošanas lēmumam C(2012) 3529 final (2012. gada 25. maijs) par VLAP [[Rumānijas] Valsts lauku attīstības programmas] 2007.–2013. gadam grozījumu, vai nepiemērot minēto lēmumu kamēr tas nav grozīts vai atcelts [proti, nepiemērot minēto lēmumu laikposmā pirms tā grozīšanas vai atcelšanas]?

b) Ņemot vērā dalībvalstu vispārējo pienākumu ievērot Eiropas Savienības tiesības, gadījumā, ja valsts tiesai ir jāievēro interpretācijas spriedums, kuru (Tiesa) pieņēma saskaņā ar LESD 267. pantu (proti, 2022. gada 17. novembra spriedums lietā C-443/21), bet kad minētajā spriedumā nav ietverti vērtējumi par Eiropas Komisijas Īstenošanas lēmumu (Komisijas Lēmums C(2012) 3529 final (2012. gada 25. maijs) un Komisijas Lēmums 2018/873 (2018. gada 13. jūnijs)) spēkā esamību un sekām, bet ir ietverti vienīgi vērtējumi par finansējuma atgūšanu bez Eiropas Komisijas lēmuma šajā ziņā, vai attiecīgā valsts tiesa, izlemjot tās izskatāmo strīdu, ir tiesīga ņemt vērā sekas un pamatojumu (izdarītos apsvērumus), kas norādīti [Eiropas] Savienības Vispārējās tiesas spriedumā, kas pieņemts par prasību atcelt aktu saskaņā ar LESD 263. pantu un ar ko līdzīgā lietā ir atcelts Eiropas Komisijas Īstenošanas lēmums (proti, 2023. gada 18. janvāra spriedums lietā T-33/21)?

c) Vai valsts atbildības princips pieprasa, lai tādā situācijā kā aplūkojamajā gadījumā Rumānijas valsts izmaksā 215. pasākuma saņēmējiem atbalsta likmes

Komisijas Īstenošanas lēmumā C(2012) 3529 final (2012. gada 25. maijs) paredzētajā apmērā par visu to saistību laiku?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

– LESD 288., 291., 297. un 310. pants.

– Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), 18., 19. un 40. pants.

– Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2006 (2006. gada 15. decembris), ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), 9. panta 3. punkts un 27. panta 2.–13. punkts.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, 143. pants.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005, 33. panta 3. punkts.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu, 58. pants.

– Komisijas Īstenošanas lēmums C(2012) 3529 final (2012. gada 25. maijs) par [Rumānijas] Valsts lauku attīstības programmas 2007.–2013. gadam [turpmāk tekstā – “VLAP 2007.–2013. gadam”] grozījumu.

– *tiesiskās palāvības aizsardzības princips*, ar šādām atsaucēm uz judikatūru: Tiesas spriedumi, 1957. gada 12. jūlijs, *Algera u.c./Common Assembly*, C-7/56 un no C-3/57 līdz C-7/57, EU:C:1957:7, 14. punkts; 1991. gada 11. jūlijs, *Crispoltoni/Fattoria Autonoma Tabacchi di Città di Castello*, C-368/89, EU:C:1991:307, 17. punkts; 2006. gada 14. septembris, *Elmeke*, C-181/04 līdz C-183/04, EU:C:2006:563, 31. un 32. punkts, un 2018. gada 7. augusts, Ministru kabinets, C-120/17, EU:C:2018:638, 48. un 51. punkts, kā arī Vispārējās tiesas spriedumi 1996. gada 11. jūlijs, *Ortega Urretavizcaya/Komisija*, T-587/93,

EU:T:1996:100, 57. punkts; 1996. gada 16. oktobris, *Efisol*/Komisija, T-336/94, EU:T:1996:148, 31. punkts, un 2006. gada 23. februāris, *Karatzoglou*/EAR, T-471/04, EU:T:2006:66, 33. un 34. punkts.

– *tiesiskās drošības princips*, ar šādām atsaucēm uz judikatūru: Tiesas spriedumi, 1987. gada 15. decembris, Īrija/Komisija, C-325/85, EU:C:1987:546, 18. punkts; 1988. gada 21. jūnijs, Komisija/Itālija, C-257/86, EU:C:1988:324, 12. punkts, un 1990. gada 13. marts, Komisija/Francijs, C-30/89, EU:C:1990:114, 23. punkts.

– *princips, saskaņā ar kuru Eiropas Komisijas lēmums rada tiesiskas sekas līdz tā atcelšanai*, ar šādām atsaucēm uz judikatūru: Tiesas spriedumi, 1987. gada 22. oktobris, *Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost*, C-314/85, EU:C:1987:452; 1999. gada 8. jūlijs, *Chemie Linz*/Komisija, C-245/92 P, EU:C:1999:363; 2004. gada 5. oktobris, Komisija/Grieķija, C-475/01, EU:C:2004:585; 2008. gada 12. februāris, *CELF un Ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, EU:C:2008:79; 2012. gada 14. jūnijs, *CIVAD*, C-533/10, EU:C:2012:347; 2015. gada 6. oktobris, *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650; un 2019. gada 3. jūlijs, *Eurobolt*, C-644/17, EU:C:2019:555.

– *administratīvās rīcības paredzamības princips*, ar atsauci uz Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 1988. gada 10. jūnijs, lieta C-152/88, *Sofrimport*/Komisija, EU:C:1988:296, 22. punkts.

– *princips par valsts atbildību par kaitējumu, kas nodarīts privātpersonām ar Savienības tiesību pārkāpumiem*, ar atsauci uz Tiesas spriedumu, 1996. gada 5. marts, *Brasserie du pêcheur/Bundesrepublik Deutschland*, C-46/93 un C-48/93, EU:C:1996:79, rezolutīvā daļa.

– kā arī, saistībā ar otro prejudiciālo jautājumu, Tiesas spriedums, 2022. gada 17. novembris, *Avicarvil Farms*, C-443/21, EU:C:2022:899, rezolutīvā daļa, un Vispārējās tiesas spriedums, 2023. gada 18. janvāris, Rumānija/Komisija, T-33/21, EU:T:2023:5, 85., 86., 91.–94., 103., 110., 112. un 113. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (Lauksaimniecības un lauku attīstības ministra dekrēti Nr. 149/2012, Nr. 6/2013, Nr. 704/2014, Nr. 43/2015 un Nr. 826/2016; turpmāk tekstā – “ministra dekrēti”) par atbalsta pieteikuma veidlapas 215. pasākumam – Dzīvnieku labturības maksājumi – apstiprināšanu. Atbalsta summas 3.a un 5.a apakšpasākumam, attiecīgi 4,80 EUR par ganāmpulka vienību (GV) gadā [EUR/GV/gadā] un 16,80 EUR/GV/gadā – identiskas pirmajos četros dekrētos – ar Dekrētu Nr. 826/2016 ir samazinātas līdz 1,43 EUR/GV/gadā (3.a apakšpasākumam) un līdz 14,18 EUR/GV/gadā (5.a apakšpasākumam).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs, uzņēmums *Porcellino Grasso SRL*, lūdz atcelt atbildētājas *APIA – Centrul Județean Vâlcea* (*APIA – Vilčas apgabala centrs*) pieņemto 2018. gada 6. februāra lēmumu par maksājumu, kas attiecas uz laikposmu no 2017. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, par summu 10 083 115,36 RON (Rumānijas lejas) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums par maksājumu”), atcelt šīs pašas atbildētājas pieņemto 2018. gada 30. marta aktu par sūdzības noraidīšanu un atbildētājas *APIA* pieņemto 2018. gada 26. marta administratīvo aktu, ar ko pēdējā minētā izteicās par prasītāja sūdzību, nepieņemot tam labvēlīgu lēmumu, kā arī uzlikt atbildētājām pienākumu pieņemt visus nepieciešamos administratīvos aktus un veikt visas nepieciešamās administratīvās darbības, lai atlīdzinātu kaitējumu 619 995,08 RON apmērā, ko prasītājam nodarīja apstrīdētā lēmuma par maksājumu un akta par sūdzības noraidīšanu pieņemšana un kas atbilst starpībai starp summu 11 936 300 RON, uz kuru, saskaņā ar prasītāja apgalvojumiem, tam esot tiesības, un summām, kas ir piešķirtas ar apstrīdēto lēmumu par maksājumu un 2018. gada 21. aprīļa lēmumu par korekciju (11 316 304,92 RON).
- 2 Prasītājs apgalvo, ka 2012. gada 13. augustā ir iesniedzis *APIA – Centrul Județean Vâlcea* sākotnējo atbalsta pieteikumu, ar kuru uzņēmās pienākumu garantēt un uzturēt cūku labturības apstākļus un ievērot apakšpasākumu, kuriem tas pieteicās, īpašās prasības vismaz 5 gadus, pretī par to saņemot neatmaksājamo finansiālo atbalstu uz summām un ar nosacījumiem, kas noteikti atbalsta pieteikumā, Pieteikuma iesniedzēja rokasgrāmatā, Valsts lauku attīstības programmā 2007.–2013. gadam un ministra dekrētā Nr. 149/2012.
- 3 2015. gada 14. augustā prasītājs iesniedza *APIA – Centrul Județean Vâlcea* pieteikumu maksājumam par ceturto saistību gadu, saskaņā ar ministra dekrēta Nr. 43/2015 noteikumiem. Atbildē atbildētāja *APIA – Centrul Județean Vâlcea* paziņoja prasītājam, ka ir konstatētas kļūdas, kas ietekmē saskaņā ar 215. pasākumu uzņemtās saistības visām dzīvnieku kategorijām, kas ir pieļaujamas 3.a un 5.a apakšpasākumam. Tāpēc minētā atbildētāja paziņoja par neatmaksājāmā finansiālā atbalsta samazināšanu 3.a un 5.a apakšpasākumam.
- 4 Pēc tam, stājoties spēkā ministra dekrētā Nr. 826/2016, neatmaksājāmā finansiālā atbalsta summas samazināšana 215. pasākuma 3.a un 5.a apakšpasākumam kļuva galīga, tādējādi pēc minētā dekrēta stāšanās spēkā attiecībā uz laikposmu no 2015. gada 16. jūlija līdz 2015. gada 31. decembrim tika piemērotas jaunas samazinātas summas, atbilstoši kurām vēlāk tika pieņemti lēmumi par maksājumu par minēto laikposmu. Prasītājs apstrīdēja lēmumus par maksājumu par minēto laikposmu ar prasības pieteikumiem administratīvajā tiesā, kas šobrīd tiek izskatīti.
- 5 Pēc tam, 2017. gada 31. janvārī, prasītājs iesniedza pieteikumu maksājumam par sesto saistību gadu, kas atbilst laikposmam no 2017. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, un 2018. gada 6. februārī *APIA – Centrul Județean Vâlcea* pieņēma apstrīdēto lēmumu par maksājumu, aprēķinot summas atsaucoties uz

samazinātām atbalsta summām, saskaņā ar ministra dekrētu Nr. 826/2016. 2018. gada 21. aprīlī *APIA – Centrul Județean Vâlcea* pieņēma lēmumu par korekciju, ar ko par labu prasītājam tika noteikta papildu summa 1 233 189,56 RON apmērā. Tādējādi tiesā prasītājs lūdz izmaksāt starpību 619 995,08 RON apmērā, kas izriet, piemērojot 3.a apakšpasākuma atbalsta likmi 4,80 EUR/GV/gadā un 5.a apakšpasākuma atbalsta likmi 16,80 EUR/GV/gadā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 6 *Prasītājs* uzskata, ka apstrīdētie administratīvie akti pārkāpjot VLAP [[Rumānijas] Valsts lauku attīstības programmu] 2007.–2013. gadam, kas ir apstiprināta ar Eiropas Komisijas Lēmumu C(2008) 3831 (2008. gada 16. jūlijs), ar vēlākiem grozījumiem un papildinājumiem, un kas tādā veidā kļuva saistoša Rumānijas valstij.
- 7 Valsts lauku attīstības programma 2007.–2013. gadam var tikt pārskatīta vienīgi tad, ja tiek ievēroti Regulas Nr. 1974/2006 7. pantā noteiktie termiņi un procedūra, kas šajā gadījumā netika ievēroti.
- 8 VLAP 2007.–2013. gadam jaunākā versija ir datēta ar 2015. gada septembri un tajā 215. pasākuma 3.a un 5.a apakšpasākuma saņēmējiem ir paredzētas tādas pašas summas kā iepriekšējās versijās, tās nav samazinātas, un Eiropas Revīzijas palātas sākotnējos konstatējumus Rumānijas iestādes saņēma 2015. gada 10. septembrī.
- 9 Prasītājs uzsver, ka neatmaksājamā finansiālā atbalsta likmes 215. pasākumam noteica Rumānijas valsts, saskaņā ar Regulas Nr. 1698/2005 40. pantu un Regulas Nr. 1974/2006 27. panta 2.–13. punktu, un tās kļuva saistošas šai valstij tad, kad no Komisijas tika saņemts apstiprinājums VLAP 2007.–2013. gadam.
- 10 Atbalsta summas samazinājums attiecībā uz 3.a un 5.a apakšpasākumu izriet no atbildētājas *MADR* pieļautās kļūdas aprēķina metodē un tāpēc apstrīdēto administratīvo aktu pieņemšana pārkāpjot tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus, ņemot vērā to, ka prasītājs uzņēmās saistības uz 5 gadiem ņemot vērā subsīdiju sākotnējo summu, kas bija spēkā atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienā.
- 11 Prasītājs turklāt apgalvo, ka esot pārkāpti Pieteikuma iesniedzēja rokasgrāmatas noteikumi, kuri attiecas uz 215. pasākumu, jo gan laikā, kad tas iesniedza atbalsta pieteikumu, gan laikā, kad tas iesniedza maksājuma pieteikumu, tai skaitā par sesto saistību gadu, par kuru ir pieņemts apstrīdētais lēmums par maksājumu, Pieteikuma iesniedzēja rokasgrāmatā attiecībā uz 215. pasākuma a) apakšpasākumu – cūkas – bija paredzēts, ka neatmaksājamais atbalsts, kas pienākas saņēmējiem, kuri ir uzņēmušies saistības 3.a un 5.a apakšpasākuma ietvaros, ir attiecīgi 4,80 EUR/GV un 16,80 EUR/GV.

- 12 Prasītājs turklāt apgalvo, ka esot pārkāptas ministra dekrēta Nr. 149/2012 tiesību normas, jo šis dekrēts joprojām ir spēkā, tas nav grozīts vai atcelts.
- 13 Prasītājs uzskata, šajā ziņā atsaucoties uz argumentiem, kas ir pamatoti ar judikatūru, ka iestāžu atbildētāju – *MADR*, *AFIR* un *APIA* – rīcība esot pretrunā vairākiem Eiropas Savienības tiesībās nostiprinātiem principiem un tādējādi pārkāpjot valsts atbildības, tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības aizsardzības un paredzamības principus. Prasītājs apgalvo, ka minētie principi ir pārāki par valsts iestāžu interesēm labot aprēķinu kļūdas, kas nav piedēvējamas prasītājam vai kādam citam 215. pasākuma saņēmējam.
- 14 Prasītājs turklāt atsaucas uz Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2012) 3529 final, kas nebija atcelts un turklāt nevarēja tikt grozīts brīdī, kad tika atklātas aprēķinu kļūdas. Taču Rumānijas valsts veica maksājumus, kas atšķiras no tiem, kas ir apstiprināti ar minēto lēmumu, lai arī šī lēmuma mērķis bija piešķirt 215. pasākuma saņēmējiem tiesības uz 5 gadiem uz to uzņemtajām saistībām.
- 15 Prasītāja skatījumā, nepieciešamību vērsties Tiesā pamato arī apstākļi, ka ir konstatējamas nekonsekvences dažu Savienības tiesu pieņemto spriedumu motīvu daļās. Proti, apsvērumi, kurus Tiesa izteica lietā C-443/21, ir pretrunā Vispārējās tiesas apsvērumiem lietā T-33/21 attiecībā uz tiesiskās palāvības aizsardzības un tiesiskās drošības principu piemērošanu, lai gan analizētā faktiskā situācija abos gadījumos ir identiska. Prasītājs uzskata, ka Vispārējās tiesas secinājums ir pretējs Tiesas secinājumam.
- 16 *Atbildētājas MADR*, *AFIR* un *APIA* apgalvo, ka iemesls, kas pamatoja apstrīdēto administratīvo aktu pieņemšanu, bija Eiropas Revīzijas palātas pārstāvju veiktās revīzijas rezultāti par 2015. finanšu gadu, kad tika konstatētas atsevišķas kļūdas 215. pasākuma 1.a, 3.a un 5.a apakšpasākuma kompensācijas maksājumu aprēķināšanas metodē. Atbildētājas apgalvo, ka apstrīdēto administratīvo aktu pieņemšanu pamatojot nepieciešamība aizsargāt Savienības finanšu intereses saskaņā ar Regulām Nr. 1305/2013 un Nr. 1306/2013.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka šī lieta izvirza problēmu par to, kā ir interpretējami LESD 288., 291. un 297. pants, Savienības tiesību princips, saskaņā ar kuru Eiropas Komisijas lēmums rada sekas līdz tā atcelšanai, kā arī Regulas (EK) Nr. 1698/2005 18. un 19. pants un Regulas Nr. 1974/2006 9. panta 3. punkts, saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu un tiesiskās drošības principu.
- 18 Vienlaikus ar uzdotajiem jautājumiem tiek lūgts interpretēt minētos pantus arī no Savienības judikatūras perspektīvas, precīzāk, ņemot vērā divus Savienības tiesu pieņemtos nolēmumus ciešā saistībā ar izskatāmo lietu, proti, Tiesas 2022. gada 17. novembra spriedumu lietā C-443/21 (spriedums *Avicarvil Farms*) un Vispārējās tiesas 2023. gada 18. janvāra spriedumu lietā T-33/21 (spriedums Rumānija/Komisija).

- 19 Spriedumā *Avicarvil Farms* Tiesa nosprieda, ka Regulas Nr. 1698/2005 40. panta 3. punkts un Regulas Nr. 1306/2013 58. panta 1. punkts, lasot tos kopsakarā ar LESD 310. panta 5. punktu, kā arī ar tiesiskās palāvības aizsardzības un tiesiskās drošības principiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka valsts iestādes, kas piedalās neatmaksājamā finansiālā atbalsta pasākuma īstenošanā, Eiropas Revīzijas palātas konstatētās aprēķina kļūdas dēļ pieņem aktus, ar kuriem tiek samazināts finansiālā atbalsta apmērs, kas piešķirts no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ar Eiropas Komisijas apstiprināto Valsts lauku attīstības programmu Rumānijai 2007.–2013. gada plānošanas periodam, nesagaidot, ka Komisija pieņem lēmumu, ar kuru no Savienības finansējuma izslēdz šīs kļūdas dēļ radušās summas.
- 20 Pēc sprieduma *Avicarvil Farms* valsts tiesa, kas uzdeva jautājumu tajā lietā, proti, šī iesniedzējtiesa šajā lietā – *Curtea de Apel Pitești* (Pitești apelācijas tiesa, Rumānija) – noraidīja prasītājas *SC Avicarvil Farms SRL* prasības pieteikumu.
- 21 Neilgi pēc sprieduma *Avicarvil Farms* pasludināšanas Savienības Vispārējā tiesa pieņēma spriedumu Rumānija/Komisija, ar ko atcēla Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1734 (2020. gada 18. novembris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar to no finansējuma ir izslēgti konkrēti izdevumi 18 717 475,08 EUR, kurus Rumānija ir attiecinājusi uz ELFLA par 2017.–2019. finanšu gadu.
- 22 Tomēr, lai arī, kā Tiesa nosprieda lietā C-443/21, tiesiskās palāvības aizsardzības un tiesiskās drošības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka valsts iestādes Eiropas Revīzijas palātas konstatētās aprēķina kļūdas dēļ pieņem aktus, ar kuriem tiek samazināts finansiālā atbalsta apmērs, kas piešķirts ar Eiropas Komisijas apstiprināto VLAP, nesagaidot, ka Komisija pieņem lēmumu, ar kuru no Savienības finansējuma izslēdz šīs kļūdas dēļ radušās summas, taču tas neizslēdz iespēju, ka citas Savienības tiesību normas liedz Rumānijas iestādēm samazināt finansiālā atbalsta apmēru, kas piešķirts ar VLAP, kamēr šī summa ir noteikta ar Eiropas Komisijas lēmumu, kas netika atcelts, anulēts un vairs nevarēja tikt grozīts dienā, kad tika konstatētas aprēķinu kļūdas.
- 23 Noslēgumā iesniedzējtiesa konstatē nepieciešamību vērsties Tiesā, jo uzskata, ka šajā gadījumā uzdotie jautājumi nav identiski tiem, kas bija Tiesas sniegtās interpretācijas priekšmets lietā C-443/21, un ka, ņemot vērā divus iepriekš analizētos spriedumus, Savienības tiesību pareiza piemērošana nav tik acīmredzama, ka nerodas nekādas pamatotas šaubas.